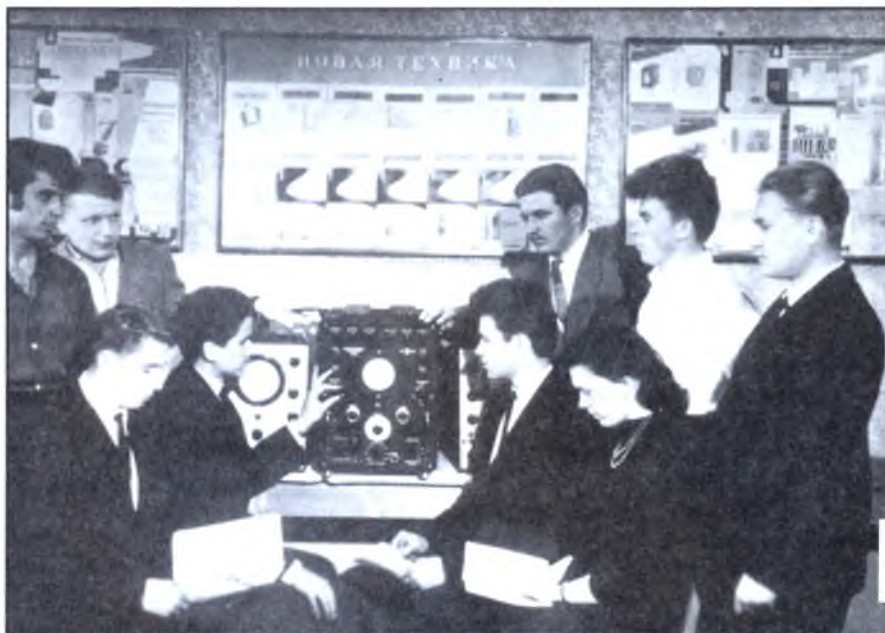

Ось і закінчуються останні сторінки ювілейного випуску «Сільського журналу», присвяченого 75-річчю з дня заснування Харківського національного технічного університету сільського господарства імені Петра Василенка.

В рамках обмеженого обсягу в журналі стисло розповідається про історію, найбільш важливі етапи розвитку, педагогічну і наукову діяльність вчених — докторів, професорів, дійсних членів і членів-кореспондентів академії наук, лауреатів державних премій, заслужених діячів науки і техніки, які успішно працювали або працюють в технічному університеті.

Майже півроку спільної роботи з проректорами, деканами факультетів, завідувачами кафедр, керівниками інших структурних підрозділів, викладачами, студентами, випускни-

Vivat, alma mater!

ками університету. За допомогою їх вдалося зібрати такий унікальний матеріал про університет. За це їм велика подяка.

Особливі враження на мене справили зустрічі з кращими представниками вченими-педагогами, молодими вченими, аспірантами і студентами. На таких зустрічах, яких було понад 50, я відчув, що вищий навчальний заклад живе за нових технологій навчального і наукового процесів, які вже пішли далеко, в XXI століття.

Спілкуючись з педагогами на факультетах, кафедрах, в лабораторі-

ях, я розумів, що це престижний, перспективний і єдиний у своєму роді технічний університет України.

Колосальна, різностороння робота, яка була проведена мною, за великим рахунком, може дорівнювати науковій дисертації професора.

В кінцевому підсумку, у мій останній візит до університету, я ходив по його аудиторіям, лабораторіям, кабінетам і коридорам, дихав цим повітрям, вбирав цю атмосферу і відчував себе 20-ти річним юнаком, який більше сорока років тому ходив по цих приміщеннях, листав конспекти зі

своїми однокурсниками, обмірковував курсові роботи і дипломні проекти (див. фото).

Тут, разом зі мною, ходили мої вчителі — викладачі і професори, які привили мені працьовитість, наполегливість, цілеспрямованість, вміння знаходити вихід з найскладніших ситуацій. Це дуже допомагало мені в подальшому житті на всіх посадах, які мені доводилося обіймати.

Нерідко, повернувшись додому з роботи, відкриваю альбом, часто розглядаю обличчя своїх викладачів і друзів-студентів по факультету електрифікації сільського господарства, який я закінчив у 1962 році. На жаль не всі вони дожили до цього знаменного ювілею.

А теперішньому професорсько-викладацькому складу, співробітникам і студентам, які продовжують підтримувати сталі традиції в навчальній, науковій і виховній роботі, досягнуті в університеті попередніми поколіннями, бажаю всього найкращого!

Vivat, alma mater!

З повагою,

В. КРАМАРЕНКО,
випускник факультету електрифікації сільського господарства ХІМЕСГ 1962 року, завідувач відділом інформації «Сільського журналу», член Національної спілки журналістів України